RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 114.914 van 23 januari 2003
in de zaak A. 77.651/XII-1093.

In zake : Didier DEMUYNCK,
wonende te Deftinge,
Elleboogstraat 2,

tegen :

het GEMEENSCHAPSONDERWIJS.

tussenkomende partij :

Rita PREVOST,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. Devers,
kantoor houdende te Gent,
Kouter 71-72.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Didier Demuynck op 24 februari 1998 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van "de beslissing van de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (ARGO) d.d. 19/12/1997 waarbij geen gunstig gevolg werd gegeven aan zijn aanvraag om toegelaten te worden tot de proeftijd van betrekking nr. 626, directeur SO van de Middenschool Geraardsbergen";

Gelet op het arrest nr. 74.427 van 23 juni 1998 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien het verzoek tot tussenkomst van 11 december 2001;

Gelet op de beschikking van 18 december 2001 waarbij de tussenkomst van Rita Prevost wordt toegestaan;

Gezien het verzoek van verzoeker tot voortzetting van de procedure;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd R. Van Der Gucht;

Gelet op de beschikking van 30 november 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gezien de memorie van tussenkomende partij;

Gelet op de beschikking van 23 september 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 november 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad G. van Haegendoren;

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. Martens, die verschijnt voor verzoeker, van advocaat R. Rombaut, die verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat P. Devers, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het andersluidend advies van auditeur B. Thys;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

Verzoeker is met ingang van 1 juli 1982 vast benoemd in het bevorderingsambt van directeur lager onderwijs. Met ingang van 7 januari 1995 is hij vast benoemd als directeur aan de middenschool te Ronse.

Met ingang van 1 september 1996 wordt de betrekking van directeur van de middenschool te Geraardsbergen vacant. Op de oproep tot de kandidaten reageren onder meer verzoeker en tussenkomende partij.

De criteria door de bevoegde lokale raad nr. 274 vastgesteld voor zijn beoordeling van de kandidaten voor toelating tot de proeftijd zijn dezelfde als voor de tijdelijke waarneming, te weten :

1. bekwaamheid 20p.
2. bijkomende diploma's en getuigschriften die vak- of ambtsgericht zijn 2p.
3. ervaring en huidige opdracht 8p.
4. beoordelingen of verslagen 10p.
5. toewijzing en inzet 10p.
6. taal 10p.
7. houding en voorkomen 10p.
8. affiniteit met de school, interrelaties in de regio en sociaal contact 5p.
9. verantwoordelijkheidsbesef 10p.
10. schriftelijke motivering voor de kandidaatstelling en visie op het beleid van de school of het beleid voor de betrokken functie 10p.
11. publicaties i.v.m. onderwijskundige materies 5p.

De lokale raad rangschikt verzoeker als eerste en draagt hem bij consensus voor, "voor de waarnemende aanstelling van directeur aan de Middenschool". Op 29 augustus 1996 stelt het vast bureau van de Argo niet verzoeker aan, maar de tweede gerangschikte kandidaat, Rita Prevost, tussenkomende partij. Bij arrest nr. 65.344 van 19 maart 1997 wordt de schorsing bevolen van de tenuitvoerlegging van die beslissing, die vervolgens wordt vernietigd bij arrest nr. 68.846 van 14 oktober 1997.

Op 17 september 1997 doet de Argo een oproep tot de kandidaten voor de toelating tot de proeftijd in, onder meer, de in geschil zijnde betrekking van

directeur van de middenschool te Geraardsbergen. Vier personeelsleden, waaronder verzoeker en Rita Prevost, melden zich als kandidaat.

Op 4 november 1997 onderzoekt de lokale raad nr. 274 de ingezonden kandidaturen en beslist hij "Na toetsing aan de criteria en na geheime stemming" de kandidaten te rangschikken: de tussenkomende partij wordt met 86/100 als eerste, Jozef N. met 85/100 als tweede en verzoeker met 81/100 als derde gerangschikt. Dienovereenkomstig beslist de lokale raad de tussenkomende partij voor te dragen om met ingang van 1 januari 1996 toegelaten te worden tot de proeftijd in de bedoelde betrekking.

Op 20 november 1997 tekent verzoeker bij de lokale raad bezwaar aan tegen de voordracht.

Eveneens op 20 november 1997 beslist het vast bureau van de Argo om verzoeker "met ingang van effectieve indiensttreding, in uitvoering van het arrest van de Raad van State van 14-10-1997" als directeur aan de middenschool te Geraardsbergen waarnemend aan te stellen.

De centrale raad van de Argo vraagt, na kennisneming van de voordracht, dat het ingediende dossier door de lokale raad "verduidelijkt [moet] worden op de criteria 5 en 8 ten aanzien van de heer D. Demuynck, namelijk wat betreft de motivering van de toegekende punten". Daarop wordt volgende verduidelijking gegeven :

> "Criterium 5: Toewijding en inzet: met de recente personeelsbeweging wordt het feit bedoeld dat de heer Demuynck totaal onverwacht naar de ARGO-diensten is overgestapt. Op die manier verlaat hij de school waarvan hij directeur was (MS Ronse), met alle gevolgen vandien.
> Dit werd algemeen gesteld.
> Als men als directeur zeer toegewijd is aan 'zijn' school, dan verlaat men die toch niet zo plots, mede ook bij het begin van het schooljaar, gekend als drukke periode. De Lokale Raad stelde zich hierbij eenzelfde situatie voor in zijn school.
> Criterium 8: Affiniteit met de school :
> De Raad was van oordeel dat uit de interviews is gebleken dat de kandidaten wel inlichtingen hadden ingewonnen over de school waarvoor ze belangstelling hadden, gelet op hun kandidaatstelling, wat 1 punt verdiende (geldig voor de heer Demuynck, de heer N[...] en mevr. Prevost). Daar bovenop werd aan de heer Demuynck een extra punt toegekend voor de enkele maanden dienst in het KTA Geraardsbergen als school van dezelfde LORGO. De Raad vond dat de heer Demuynck, relatief dichtbij wonende, zijn affiniteit met de school die hij ambieert, beter had kunnen accentueren door aanwezigheid op sommige activiteiten binnen de LORGO.

> Voor de heer B[...] vond de Raad een score 4/5 ruim verdiend, gelet op de passende inzet voor dit criterium.
> Gelet op het feit dat de heer Demuynck in het verleden hier hoger scoorde wordt opgemerkt dat, niettegenstaande de criteria dezelfde gebleven zijn, en niettegenstaande de Lokale Raad dezelfde gebleven is, de samenstelling van de groep stemgerechtigde leden, en meteen de groep van diegenen die de punten en motiveringen toekennen, nu anders was dan voorheen.".

Op 1 december 1997 beslist de lokale raad dat de klacht van verzoeker niet wordt aanvaard, dat hij zijn beslissing handhaaft "en dat bijgevolg mevr. R. Prevost voorgesteld wordt". Van die beslissing en van een "tegenmotivering per alinea van uw motiveringen" wordt verzoeker met een brief van 3 december 1997 kennis gegeven.

Op 9 december 1997 tekent verzoeker andermaal bezwaar aan bij de Argo.

Op 16 december 1997 beslist het vast bureau van de Argo een lijst goed te keuren betreffende de toelatingen tot de proeftijd in bevorderingsambten, waarop tussenkomende partij vermeld staat bij de betrekking nr. 626.274 "MS Geraardsbergen directeur SO". Met een brief van 19 december 1997 deelt de Argo aan verzoeker mee dat aan zijn aanvraag voor toelating tot de proeftijd voor de beoogde betrekking geen gunstig gevolg kon worden gegeven;

<u>Over de ontvankelijkheid en het voorwerp van het beroep</u>.

Overwegende dat de verwerende partij in de laatste memorie de laattijdigheid van de vordering opwerpt "gelet op de stelling zoals verwoord in het verzoekschrift waarbij gesteld wordt dat kennis werd genomen dd. 19.12.1997";

Overwegende dat het argument faalt in feite; dat verzoeker in zijn inleidend verzoekschrift integendeel schrijft van de brief van 19 december 1997 kennis te hebben gekregen op 29 december 1997; dat verwerende partij niet aantoont dat verzoeker de brief van 19 december 1997 eerder zou hebben ontvangen; dat bijgevolg het op 24 februari 1998 beroep bijtijds ingediend is; dat de exceptie wordt verworpen;

Overwegende dat de tussenkomende partij eveneens de ontvankelijkheid van het beroep betwist; dat zij vooreerst opwerpt dat het beroep enkel is gericht tegen de "niet toelating tot de proeftijd voor de bedoelde betrekking"

en niet tegen de aanwijzing van de tussenkomende partij, die verzoeker nochtans van den beginne aan bekend was; dat de tussenkomende partij daaruit afleidt dat het enige voorwerp van het beroep de impliciete weigeringsbeslissing is om verzoeker zelf toe te laten tot de bedoelde betrekking, dat een beroep daartegen alleen ontvankelijk is voor zover het bestuur de rechtsplicht had de klager te benoemen en dat bij ontstentenis van dergelijke rechtsplicht te dezen het beroep niet ontvankelijk is;

Overwegende dat de weigering om verzoeker toe te laten tot de proeftijd in de beoogde betrekking blijkt uit de beslissing van 16 december 1997 van de verwerende partij om de tussenkomende partij tot de proeftijd in die betrekking toe te laten; dat verzoeker maar belang heeft om die weigering aan te vechten, en er voordeel uit kan putten, indien hij minstens ook geacht kan worden de nietig-verklaring van de laatstgenoemde beslissing te vorderen; dat de exceptie echter uitgaat van een verkeerde veronderstelling; dat immers uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker ernaar streeft de omstreden betrekking te krijgen; dat, tot bewijs van het tegendeel, moet worden aangenomen dat wie voor zichzelf een betrekking wil, onvermijdelijk ook wil dat wie deze betrekking heeft gekregen eruit verwijderd wordt om voor hem plaats te maken; dat de vordering geacht moet worden mede tegen de toelating tot de proeftijd van Rita Prevost te zijn gericht; dat de exceptie wordt verworpen;

Overwegende dat de tussenkomende partij voorts opwerpt dat zij op 25 februari 1999 door het vast bureau van de Argo met ingang van 1 januari 1999 in vast verband benoemd werd in het desbetreffende ambt en geaffecteerd in een volledige betrekking aan de MS Geraardsbergen; dat hieruit volgens haar volgt dat verzoeker zijn belang bij het annulatieberoep heeft verloren, omdat een vernietigingsarrest verzoeker niet meer kan meebrengen wat hij ambieert, namelijk toegelaten te worden tot de proeftijd voor de betrekking van directeur van de middenschool Geraardsbergen, omdat het in een bevorderingsambt vast benoemde personeelslid immers wordt geaffecteerd in de vacante betrekking waarin het zijn proeftijd heeft doorgebracht;

Overwegende dat de vaste benoeming het logische gevolg is van een toelating tot de proeftijd; dat zij een dermate rechtstreekse grondslag vindt in de er noodzakelijk aan voorafgaande toelating tot de proeftijd, dat zij een gevolgakte hiervan is waartoe de oorspronkelijke vordering mag worden uitgebreid; dat niet blijkt dat verzoeker eerder van de vaste benoeming kennis kreeg dan uit de memorie

van de tussenkomende partij; dat hij daarop heeft gereageerd bij de eerst nuttige procedurele gelegenheid, zijnde ter terechtzitting; dat de vordering tot uitbreiding van het voorwerp van het beroep tot de vaste benoeming van tussenkomende partij ontvankelijk en gegrond is;

Overwegende dat de verwerende partij ter terechtzitting vraagt dat in geval de vordering tot uitbreiding wordt ingewilligd, haar een bijkomende termijn zou worden gegund om zich schriftelijk te kunnen verweren tegen dit voor haar "nieuwe" voorwerp; dat op dit verzoek niet moet worden ingegaan; dat immers de uitbreiding enkel wordt gevorderd op grond van het argument dat de onwettigheid van de oorspronkelijk bestreden akte bij wege van gevolgtrekking de onwettigheid meebrengt van de navolgende akte; dat er bijgevolg geen bijkomend inhoudelijk debat over gevoerd dient te worden; dat de rechten van de verdediging niet zijn geschaad;

Over de gegrondheid van het beroep.

Overwegende dat verzoeker in een tweede middel onder meer schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht en van het redelijkheids-beginsel; dat volgens hem de rangschikking van de kandidaten en de voordracht van de tussenkomende partij door de lokale raad op 10 november 1997 "bezwaarlijk als objectief kan worden beschouwd"; dat verzoeker bij de toelichting van dit middel eerst herinnert aan hetgeen aan deze procedure is voorafgegaan toen een waarnemend directeur moest worden aangesteld; dat hij stelt daarmee te willen aantonen dat de lokale raad onder druk werd gezet door de Argo omdat hij tot augustus 1997 van oordeel was dat verzoeker de beste kandidaat was voor de betrekking van waarnemend directeur met toen nog een score van 88/100; dat verzoeker meent geen objectieve redenen te zien die een verlaging van zijn score van 88/100 tot 81/100 zouden kunnen verklaren "en vermoedt dat deze verlaging het voortdurende gevolg is van de druk vanwege de Argo om een andere kandidaat dan verzoeker naar voren te schuiven zowel voor de aanstelling als waarnemend directeur als voor de toelating tot de proeftijd"; dat verzoeker voorts schrijft :

> "Verzoeker wijst er op dat de criteria van juni 1996 en die voor de toelating tot de proeftijd identiek zijn. Verzoekers dossier is eveneens identiek, waarbij de enige wijzigingen t.o.v. 1996 eigenlijk zelfs in zijn voordeel spelen: meer ervaring; meer bewijzen van inzet (concert, culturele activiteiten CHINA), lid van het HV Geraardsbergen, de huidige opdracht als secretaris van de A.A.G., statements dat de ouders meer en meer service en bereikbaarheid wensen, en dat

de directie full-time hands-on management vereist, hetgeen slechts behoorlijk te verwezenlijken is door wie dichtbij woont (bijlage 8).
Wat die criteria betreft waarop verzoeker minder punten kreeg toegewezen dan in juni 1996 is verzoeker van mening dat deze daling ten onrechte is gebeurd en dat hem minstens dezelfde punten dienen te worden toegekend. Om dit te illustreren wenst verzoeker de volgende opmerkingen te maken bij de vijf criteria waarop minder punten werden toegekend.

- A.5. Toewijding en inzet (van 9/10 naar 8/10)

'Het dossier bevat bewijzen van activiteiten en initiatieven die getuigen van gedrevenheid, doch de recente personeelsbeweging ervaart de Lorgo minder passend bij de toewijding aan de school'

Verzoeker protesteert tegen het feit dat hij voor de aanvaarding van de opdracht 'in het belang van het gemeenschapsonderwijs afgestraft wordt. Zelfs wanneer zijn recente opdracht niet verrekend wordt kan men bezwaarlijk zijn totaal van 9 in juni 1996 tot 8 reduceren. T.o.v. juni 1996 heeft zich geen enkele vermindering voorgedaan. Een eventuele verlaging blijkt trouwens evenmin uit de motivering. Integendeel, daar heeft men het zelfs over gedrevenheid. Uiteraard gaat verzoeker niet akkoord met de verwerping van zijn huidige opdracht qua toekenning van punten. De ervaring en relaties via een dergelijke functie zijn buitengewoon nuttig.

- A.6. Taal (van 9/10 naar 8/10)

'Na vergelijk van alle interviews vindt de raad de kandidaat zeer taalvaardig, doch inhoudelijk iets minder dan de andere kandidaten. Schriftelijk is het taalgebruik correct.'

Verzoeker kan aannemen dat iemands taal beter kan worden, doch niet dat zijn taal slechter is geworden. Er kon hem evenmin medegedeeld worden waarop de Lorgo steunde voor de motivering 'inhoudelijk iets minder'. Verzoeker meent dat het aspect inhoud trouwens verrekend wordt in het interview, d.w.z. vooral in de criteria 1 en 10.

- A.8. Affiniteit met de school (van 5/5 naar 2/5)

'De raad is van oordeel de kandidaat 1 punt meer te geven dan sommige andere kandidaten wegens de diensten gepresteerd in het KTA Geraardsbergen. Vóór en na deze periode werd de kandidaat niet opgemerkt op een van de activiteiten van de scholen van de Lorgo, wat gezien de omstandigheden zeer gevoelig ligt.'

Verzoeker vraagt zich af welke periode wordt bedoeld en welke activiteiten. Bovendien kan hij met getuigen aantonen dat hij wel degelijk aanwezig was op alle hem bekende publieke activiteiten van bedoelde school, tenzij ze samenvielen met een activiteit op zijn eigen school.

- A. 9.Verantwoordelijkheidsbesef (van 9/10 naar 8/10)

'Uit het interview blijkt een duidelijke zin voor verantwoordelijkheid tegenover ouders, leerlingen en personeel, doch het voorbrengen van renoverende initiatieven blijkt minder aanwezig te zijn.'

Verzoeker benadrukt dat zijn verantwoordelijkheidsbesef hoegenaamd niet is verminderd. Verzoeker weet niet wat met deze opmerking precies wordt

bedoeld. Uit de gehanteerde formulering 'lijkt minder aanwezig te zijn' blijkt bovendien onzekerheid bij de lokale raad omtrent deze kritiek.

- A. 10. Schriftelijke motivering van de kandidaatstelling en visie op het beleid van de school of het beleid van de betrokken functie (van 9/10 naar 8/10)

'Elementen zoals vorm, spelling, formulering zijn uitermate behoorlijk, doch inhoudelijk lijkt vooral de inleiding nogal persoonlijk gemotiveerd, waardoor de raad besluit tot een beoordeling zeer goed'.

Verzoeker vindt het vanzelfsprekend dat een visie persoonlijk moet zijn. Zijn inleiding verzwakt bovendien in genen dele de nagenoeg identieke eerste alinea voor hetzelfde criterium in juni 1996 waarvoor hij een 9 kreeg toegewezen. De lokale raad gebruikt het woordje nogal wat eens te meer een zwakke overtuiging weergeeft.

De zwaarste daling in punten heeft zich voorgedaan m.b.t. het criterium 'affiniteit'. Welnu, het instellen van een verzoek tot schorsing tegen de waarnemende aanstelling van mevrouw Prevost had indertijd precies tot doel om de huidige situatie te vermijden. Ondanks het schorsingsarrest van Uw Hoge Raad bleef mevrouw Prevost de waarnemende functie de facto uitoefenen. In het daaropvolgende vernietigingsarrest heeft Uw Hoge Raad geoordeeld dat met de affiniteit van mevrouw Prevost, die volgde uit het onwettig waarnemen van die functie, geen rekening mocht worden gehouden.
Doordat de ARGO pas na het vernietigingsarrest is overgegaan tot de waarnemende aanstelling van verzoeker - en niet reeds na de schorsing of onmiddellijk na de eerste voordracht van de lokale raad in juni 1996 - kon verzoeker de waarnemende functie pas ten vroegste uitoefenen m.i.v. 16/12/1997, datum waarop hij van de beslissing van de ARGO d.d. 20/11/1997 op de hoogte werd gebracht.

Verzoeker is derhalve van mening dat er in de bestreden beslissing geen objectieve redenen aanwezig zijn die de bestreden beslissing zouden kunnen motiveren. Ook de rangschikking van de kandidaten en de voordracht van mevrouw Prevost door de lokale raad, komen hiervoor niet in aanmerking wegens het gebrek aan objectiviteit waarmee deze rangschikking en voordracht gebeurden.

Bovendien heeft de houding van de ARGO m.b.t. de waarnemende aanstelling er zelf toe bijgedragen dat verzoeker de kans werd ontnomen om zijn affiniteit met de school - die er wel degelijk was en is - te bewijzen. Verzoeker is van mening dat hierdoor de bestreden beslissing kennelijk onredelijk is.";

Overwegende dat de verwerende partij in de memorie van antwoord over de "druk van ARGO-centraal" repliceert dat verzoeker dit "poneert", "zonder enig bewijs naar voor te brengen"; dat zij voorts opmerkt dat de twee personeelsbewegingen en de selectieprocedures die daarin gebeuren, totaal van elkaar gescheiden moeten worden ook al hanteert de lokale raad dezelfde criteria; dat er volgens de verwerende partij factoren zijn die de toetsing van de kandidaten aan de diverse criteria kunnen beïnvloeden en aanleiding kunnen geven tot een puntenverschil: "Zo kan de vergelijking van de ene kandidaat ten aanzien van de

andere kandidaten een verschil uitmaken", de puntentoekenning "is vaak afhankelijk van de vergelijking met de andere kandidaten" en in tussentijd kunnen zich ook feiten hebben voorgedaan die aanleiding geven tot een andere appreciatie van de kandidaten; dat de verwerende partij ook vraagt rekening te houden met de verschillende samenstelling van de lokale raad en het feit dat een toetsing aan de criteria steeds in zekere mate afhangt van de persoonlijke appreciatie van de kandidaten door de betrokken leden van de lokale raad; dat zij ten slotte refereert aan wat de lokale raad "uitvoerig toegelicht [heeft] ter gelegenheid van verzoekers bezwaar";

Overwegende dat de tussenkomende partij stelt dat verzoeker niet gevolgd kan worden omdat de procedure ter zake de waarneming en deze ter zake de aanstelling op proef twee verschillende procedures zijn, met een beoordeling op andere tijdstippen, aan de hand van andere kandidaatstellingen en daarmee gepaard gaande door de kandidaten ingediende dossiers, op basis van vooral andere interviews en met kandidaten die deels verschillend waren "wat zijn belang kan hebben gehad vermits de punten werden gegeven per criterium, in acht genomen de wijze waarop de verschillende kandidaten onderling gezien aan een bepaald criterium voldeden, wat niet oneerbaar is"; dat zij voorts over de samenstelling van de lokale raad opmerkt dat de beoordeling van verzoekers kandidatuur is gebeurd door acht leden, die alle acht aanwezig waren bij het interview terwijl de eerdere beoordeling voor de tijdelijke waarneming is gebeurd door slechts zes leden, waarvan bovendien slechts twee het interview met de toenmalige kandidaten hadden meegemaakt; dat er bijgevolg volgens haar geen reden is om a priori aan te nemen dat de eerste beoordeling een grotere graad van deugdelijkheid zou vertonen, "juist integendeel"; dat zij de anno 1996 voor criterium 8 gegeven maximale score volkomen onredelijk acht; dat de tussenkomende partij ook betoogt dat verzoeker, om belang te hebben bij dit middel, minstens aannemelijk moet maken dat de rangschikking tussen de kandidaten zo zou zijn gewijzigd dat niet zij of de tweede gerangschikte kandidaat, maar wel verzoeker zou zijn voorgedragen;

Overwegende dat, voor zover verzoeker in het tweede middel met de opmerkingen over "druk vanwege de Argo" en "het gebrek aan objectiviteit" beoogt aan te voeren dat de verwerende partij met de bestreden beslissingen niet het algemeen belang maar uitsluitend een particulier belang heeft willen dienen, het niet ontvankelijk is; dat verzoeker in het middel immers formeel gezien geen machts-afwending aanvoert en, vooral, voor die beweringen geen bewijs bijdraagt doch enkel

van vermoedens spreekt; dat de Raad aan die beweringen dan ook geen aandacht mag geven;

Overwegende dat niet mag worden uitgesloten dat kandidaten strenger worden beoordeeld voor een toelating tot de proeftijd, die tot de vaste benoeming kan leiden, dan bij een beslissing over een tijdelijke waarneming van dezelfde betrekking, zelfs al gebruikt men daartoe identieke criteria; dat daarenboven het tijdsverloop tussen twee beoordelingen tot gevolg kan hebben dat een kandidaat beter of minder goed presteert voor sommige van de criteria, omwille van nieuwe feiten of ook gewoon omdat hij meer of minder alert is geweest bij het samenstellen van zijn dossier of bij het interview; dat de verwerende partij en de tussenkomende partij terecht ook opmerken dat de puntentoekenning bij een beoordeling mee bepaald wordt door de vergelijking die steeds wordt gemaakt met het presteren van de andere kandidaten, die niet alle dezelfden zijn bij de beide selectieprocedures; dat dit alles redenen zijn die kunnen verklaren waarom zelfs met gebruik van dezelfde criteria verzoeker thans niet noodzakelijk hetzelfde resultaat moest halen als ten tijde van de beoordeling voor de tijdelijke waarneming; dat verzoeker bijgevolg geen "aanspraak" kan maken op de punten die hem bij een eerdere beoordeling werden toegekend; dat ook een anders samengestelde lokale raad andere accenten kan leggen; dat dit laatste alléén evenwel niet volstaat om iedere andere beoordeling te rechtvaardigen; dat de verwerende partij niet kan voorbijgaan aan het feit dat voorheen een toetsing is gebeurd van verzoeker aan diezelfde criteria en dat tussen beide beoordelingsmomenten slechts anderhalf jaar is verstreken; dat verzoeker in zijn bezwaarschrift bij de lokale raad hiernaar uitdrukkelijk verwijst en voor ieder criterium waarvoor hij thans minder punten krijgt argumenteert waarom hem toch de vroegere hogere score toegekend moest worden; dat dit dan wel impliceert dat de verwerende partij, minstens bij de afhandeling van dit bezwaarschrift, tot uiting brengt waarom haar eigen, autonome puntentoekenning afwijkt van de vorige;

Overwegende dat de centrale raad het bevoegd orgaan is van de Argo om de thans bestreden beslissing te nemen; dat de centrale raad soeverein de gegadigden mag beoordelen en bij het maken van zijn keuze over de eventuele voordracht van de lokale raad heen mag stappen, mits hij daarvoor deugdelijke gronden heeft; dat die vaststelling voor de verdere beoordeling van het middel zekere gevolgen heeft;

Overwegende, eerste gevolg, dat het de centrale raad in zijn besluitvorming niet verboden is om over de voordracht bijkomende inlichtingen in te winnen bij de lokale raad; dat hij ook rekening moet houden met het bezwaarschrift van verzoeker en met de weerlegging ervan door de lokale raad, als elementen van het dossier; dat een en ander in de voorliggende zaak betekent dat de centrale raad geacht moet worden een autonome op eigen motieven gesteunde beslissing te hebben genomen, rekening houdend met al de gegevens die in het hem voorliggende dossier aanwezig waren, te weten de motieven van de voordracht door de lokale raad, de door de lokale raad opgestelde tabellen met motivering van de toegekende quotering per criterium per kandidaat, de op vraag van de Argo naderhand voorgelegde aanvullende toelichting bij de criteria 5 en 8, het bezwaarschrift van verzoeker en ten slotte de motieven van de lokale raad om dit bezwaar ter zijde te schuiven; dat dit alles de gegevens zijn op grond waarvan moet blijken dat de bestreden beslissing feitelijke grondslag vindt in het dossier en rechtens verantwoord kan worden; dat anderzijds geen rekening mag worden gehouden met latere of andere elementen, inzonderheid niet met de bemerking van de tussenkomende partij thans, dat de in 1996 gegeven score voor criterium 8 onredelijk zou zijn geweest want dat, zelfs indien dit zo is, het niet als motief aan de verwerende partij kan worden toegerekend;

Overwegende, tweede gevolg, dat de Raad niet de gedachtegang van de tussenkomende partij bijtreedt om verzoekers belang bij het middel te beperken; dat verzoeker zich met slechts vier respectievelijk vijf punten op de honderd gescheiden weet van de twee voor hem gerangschikte kandidaten; dat dit verschil geacht moet worden nog kleiner te zijn indien zijn kritiek op een of meer van de hem toegekende beoordelingen terecht zou worden bevonden; dat, zelfs nu verzoeker in de toelichting bij het middel enkel kritiek heeft op de hem toegekende scores en hij niet de beoordeling van de tussenkomende partij of van de tweede gerangschikte concurrent in vraag stelt, het geen belang heeft om te berekenen of dat verschil een beetje kleiner zou worden, geneutraliseerd, of zelfs in een voorsprong omgezet, en zijn plaats daardoor in de orde van voordracht aangetast is, aangezien de centrale raad van de Argo hoe dan ook niet gebonden is door de voordracht van de lokale raad; dat voorts de mogelijkheid dat de centrale raad van een voordracht afwijkt niet puur hypothetisch is, zoals de precedenten in deze zaak reeds genoegzaam aantonen; dat een ander en beter onderzoek van verzoekers aanspraken mogelijk zijn kans op voordracht door de lokale raad maar alleszins zijn kans op bevordering door de centrale raad had verhoogd; dat er te dezen geen redenen zijn om aan verzoeker die kans te ontzeggen;

Overwegende, derde gevolg, dat echter, zelfs indien verzoeker als eerst geplaatste kandidaat voorgedragen ware geweest, de centrale raad door die voordracht niet gebonden was, zoals zo-even is vastgesteld; dat verzoeker bijgevolg geen argumenten aanvoert - ook niet in het andere middel van zijn verzoekschrift, dat is ontleend aan een schending van de formele motiveringsplicht- die het bestaan kunnen aantonen van een rechtsplicht in hoofde van de verwerende partij om hem en hem alleen de nagestreefde aanwijzing te verlenen; dat dan de nietigverklaring van de uit de bevordering blijkende weigeringsbeslissing op grond van dit middel niet met zich meebrengt dat in hoofde van de verwerende partij zou zijn vastgesteld dat zij verzoeker thans de beoogde toelating tot de proeftijd moet verlenen; dat de eventuele nietigverklaring van de afwijzende beslissing wel met zich meebrengt dat de verwerende partij verplicht zou zijn om zich specifiek opnieuw uit te spreken over de kandidaatstelling van verzoeker voor de beoogde betrekking; dat, aldus begrepen, het rechtmatigheidsbezwaar dat verzoeker aanvoert tegelijk nuttig betrokken kan worden op het besluit tot toelating tot de proeftijd van de tussenkomende partij en op de uit die bevordering blijkende weigeringsbeslissing; dat immers bij het gegrond bevinden van dit middel de weigering om verzoeker toe te laten tot de proeftijd onwettig is, nu zij geen steun vindt in een deugdelijk onderzoek van zijn aanspraken; dat in dat geval ook de bevordering van de tussenkomende partij is geschied zonder deugdelijke vergelijking van de aanspraken van de in concurrentie tredende kandidaten; dat dit dan de vernietiging verantwoordt zowel van de toelating tot de proeftijd van de tussenkomende partij als van de impliciete weigering om verzoeker de toelating tot de proeftijd te verlenen;

Overwegende, wat het vijfde criterium “toewijding en inzet” betreft, dat verzoeker vroeger 9/10 en thans 8/10 wordt gegeven; dat uit de motiveringstabel van de lokale raad blijkt dat zulks wordt ingegeven omdat de lokale raad “de recente personeelsbeweging” minder passend ervaart; dat de lokale raad naar aanleiding van verzoekers klacht over die personeelsbeweging verduidelijkt: “Het overstappen van de heer Demuynck naar de ARGO-diensten is als negatief ervaren” en hetzelfde, meer uitgebreid, herhaalt in de hiervoor aangehaalde, door de Argo gevraagde verduidelijking bij dit criterium;

Overwegende dat de personeelsbeweging waarvan sprake een verlof wegens opdracht in het belang van het gemeenschapsonderwijs blijkt te zijn, als secretaris van de adjunct-administrateur-generaal van de Argo, en dit met

toepassing van de toepasselijke regelgeving op 3 september 1997 door het vast bureau van de Argo toegestaan; dat verzoeker met reden protesteert dat de verwerende partij hem hiervoor negatief zou evalueren; dat niet wordt gezien hoe een opdracht in het belang van het gemeenschapsonderwijs vervullen een verminderde inzet en toewijding voor het gemeenschapsonderwijs kan verantwoorden; dat die opdracht door de verwerende partij beslist zijnde, nu niet door haar tegen verzoeker kan worden ingeroepen; dat dit motief niet deugdelijk is;

Overwegende, wat het zesde criterium "taal" betreft, dat de aangeklaagde motivering wel verduidelijkt dat de punten zijn toegekend door vergelijking van de verschillende kandidaten; dat zulks het kleine verschil in punten met de eerdere beoordeling zeer wel kan verklaren en alleszins niet impliceert dat de taal van de betrokkene slechter is geworden; dat verzoeker echter ook de verwijzing naar "inhoudelijk iets minder" in vraag stelt; dat hij dit ook reeds deed in het bezwaarschrift bij de lokale raad; dat de lokale raad daarop geen antwoord geeft, terwijl de opmerking van verzoeker dat de inhoud van het interview eerder in sommige andere criteria verrekend moet worden wel een weerlegging diende te krijgen; dat, in ieder geval, de vergelijking van de inhoudelijke kant van de interviews aan de controle van de Raad van State is onttrokken, nu de notulering ervan niet aan hem is voorgelegd;

Overwegende, wat het achtste criterium "affiniteit met de school" betreft, dat verzoeker bij de eerdere beoordeling 5/5 had gekregen en thans 2/5; dat de lokale raad het opvallende verschil met die eerdere beoordeling in de door de Argo gevraagde verduidelijking enkel verklaart wegens de anders samengestelde lokale raad;

Overwegende dat dit feit een andere puntentoekenning kan verklaren, maar niet volstaat, zoals hiervoor reeds is uiteengezet, om te verantwoorden waarom dit ook effectief is gebeurd; dat de verwerende partij de terugval van vijf naar twee bijgevolg niet deugdelijk heeft verantwoord; dat voorts de twee punten die verzoeker wel werden toegekend gemotiveerd worden door, eensdeels, het feit inlichtingen te hebben ingewonnen over de school en, anderdeels, een tijdelijke aanstelling in een andere school van de lokale raad; dat de verwerende partij dus geen rekening houdt, om die affiniteit te beoordelen, met het feit dat verzoeker door haar ook aangesteld was als waarnemend directeur wat, mede gelet

op de voorgaanden, toch wel meer inhoudt dan het louter inwinnen van inlichtingen over de school waarvoor verzoeker belangstelling heeft;

Overwegende, wat het negende criterium "verantwoordelijkheids-besef" betreft, dat verzoeker voorheen 9/10 en thans 8/10 krijgt; dat, gevraagd naar een verklaring voor deze daling en gevraagd naar de betekenis van de verwijzing naar "renoverende initiatieven", de lokale raad als antwoord op verzoekers bezwaarschrift stelt dat de leden die over de kandidaten oordeelden "gedeeltelijk andere personen" waren en dat de "renoverende initiatieven" bij het interview "spontaan [...] minder tot uiting [kwamen]";

Overwegende dat, als gezien, de verwijzing naar de samenstelling van de lokale raad niet volstaat; dat verzoeker, die zich afvraagt hoe zijn verantwoordelijkheidsbesef op korte tijdspanne kan verminderen, niet zonder reden opmerkt dat de terminologie "lijkt minder aanwezig" eerder op een veronderstelling dan een zekerheid wijst; dat die terminologie alleszins de lagere quotering ook niet verklaart door een vergelijking met de andere kandidaten; dat in de beoordelingstabel van twee andere kandidaten anderzijds wel als motivering "afgeleid uit het interview zoals genotuleerd" wordt verwezen naar de "merkwaardige" respectievelijk "zinvolle" initiatieven die zij voorstellen bij de interviews, zodat de quotering van verzoeker voor dit aspect toch verklaard zou kunnen worden door de vergelijking die is gedaan tussen de kandidaten; dat evenwel de notulen van die interviews niet aan de Raad van State zijn voorgelegd, zodat hij dit niet nader kan controleren;

Overwegende, wat het tiende criterium "schriftelijke motivering..." betreft, dat de lokale raad in zijn antwoord op verzoekers bezwaar en vraag naar verantwoording voor de wijziging van oorspronkelijk 9/10 naar 8/10 niettegenstaande een quasi identieke motivering voor zijn kandidaatstelling, het verschil enkel verantwoordt door te verwijzen naar de andere samenstelling van de lokale raad; dat dit niet volstaat, als gezien;

Overwegende dat de bestreden beslissingen, ten minste in de mate waarin ze steunen op de beoordeling voor drie criteria - het vijfde, het achtste en het tiende - niet afdoende zijn gemotiveerd; dat dit volstaat, nog daargelaten de twijfel die ook bestaat over de deugdelijkheid van de gegeven motivering voor de twee andere besproken criteria, om het middel gegrond te bevinden;

Overwegende dat wat voorafgaat ook de onwettigheid aantoont van de vaste benoeming die op de toelating tot de proeftijd is gevolgd,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd worden:
1. de beslissing van 16 december 1997 van het vast bureau van de Argo houdende toelating tot de proeftijd met ingang van 1 januari 1998 van Rita PREVOST in de betrekking nr. 626.274 “MS Geraardsbergen directeur SO” en de daaruit blijkende weigering om Didier DEMUYNCK toe te laten tot de proeftijd;
2. de beslissing van 25 februari 1999 van hetzelfde vast bureau om Rita PREVOST met ingang van 1 januari 1999 in vast verband te benoemen in dit ambt.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 347,06 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op 123,95 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drieëntwintig januari 2003, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. DOMS. **D. VERBIEST.**